

Αλεπού και Σκύλος

Τρύπωσε η αλεπού στο κοπάδι
πήρε ένα αρνάκι, το γεμίζει φιλιά.
Τότε ευθύς ο σκύλος την παίρνει χαμπάρι
τη διώχνει στη στιγμή μακριά από κει.

«Αλώπηξ εἰσελθοῦσα εἰς ἀγέλην προβάτων»
Προσπάθησε να φάει το αρνί το μικρό.
«Τί τοῦτο ποιεῖς;» ο σκύλος τη ρωτάει
δεν ξεγελιέται ο σκύλος απ' την πονηρή αλεπού.

Ἀλώπηξ εἰς ἀγέλην προβάτων εἰσελθοῦσα θηλαζόντων τῶν ἀρνίων
ἐν ἀναλαβομένη προσεποιεῖτο καταφιλεῖν. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ὑπὸ κυνός «τί τοῦτο ποιεῖς;»
«τιθνοῦμαι αὐτό», ἔφη, «καὶ προσπαίζω».
Καὶ ὁ κύων ἔφη· «καὶ νῦν, ἂν μὴ ἀφῆς τὸ ἀρνίον, τὰ κυνῶν σοι προσοίσω».

«Αλώπηξ εἰσελθοῦσα εἰς ἀγέλην προβάτων»
Προσπάθησε να φάει το αρνί το μικρό.
«Τί τοῦτο ποιεῖς;» ο σκύλος τη ρωτάει
δεν ξεγελιέται ο σκύλος απ' την πονηρή αλεπού.

Ὅποιος εἶναι «ραδιούργος και μωροκλέπτης»
να μας ξεγελάσει προσπαθεί.
Τον καταλαβαίνουνε ὅλοι στο τέλος
και τότε κανένας μας δεν τον συμπαθεί.

«Αλώπηξ εἰσελθοῦσα εἰς ἀγέλην προβάτων»
Προσπάθησε να φάει το αρνί το μικρό.
«Τί τοῦτο ποιεῖς;» ο σκύλος τη ρωτάει
δεν ξεγελιέται ο σκύλος απ' την πονηρή αλεπού.

Πηγή:**Αΐσωπος, Αλώπηξ καὶ κύων, μετάφρ. Ι.Μ. Κωνσταντάκος**

Αλώπηξ εἰς ἀγέλην προβάτων εἰσελθοῦσα, θηλαζόντων τῶν ἀρνίων ἐν ἀναλαβομένη, προσεποιεῖτο καταφιλεῖν. Ἐρωτηθεῖσα δὲ ὑπὸ κυνὸς τί τοῦτο ποιεῖ· «Τιθηνοῦμαι αὐτό, ἔφη, καὶ προσπαίζω.» Καὶ ὁ κύων ἔφη· «Καὶ νῦν, ἐὰν μὴ ἀφῆς τὸ ἀρνίον ἀφ' ἑαυτῆς, τὰ κυνῶν σοι προσοίσω.»

Πρὸς ἄνδρα ῥαδιουργὸν καὶ μῶρον κλέπτην ὁ λόγος εὐκαιρος.

Μια φορά η αλεπού πήγε και τρύπωσε ανάμεσα σε ένα κοπάδι πρόβατα, την ώρα που οι προβατίνες θήλαζαν τα αρνάκια τους. Άρπαξε λοιπόν και αυτή ένα αρνάκι και προσποιούνταν ότι το χαϊδολογεί και το γεμίζει φιλιά. Το τσοπανόσκυλο τότε τη ρώτησε: «Τί είναι αυτά που κάνεις;». «Αχ καλέ, δεν βλέπεις», απάντησε εκείνη, «το βυζαίνω το κούτσικο και το κανακεύω». Όμως ο σκύλος τής γρύλισε: «Το καλό που σου θέλω, άσε κάτω το αρνί τώρα, αλλιώς θα σου δείξω τί θα πει σκυλίσια ζωή».

Ο μύθος αυτός ταιριάζει για άνθρωπο κουτοπόνηρο και κλέφτη της πεντάρας.

